

во Львовѣ и сими днами вѣчнѣи ихъ печати.

Що единиці могла зробити, їх зроблено.
Теперь настінна пора, щоби загаль Руспінськъ
уоживити и сколько можна приступити
выданье сего дѣла. Отъ численной участи и
помогти зигалу зависить довершенье такъ мно-
говажного дѣла. Недошѣ буде розписана пред-
плата. Знаючи однакожъ яъ доенїду, икъ пи-
шиво поступимъ у насъ некое выданье въ дорожъ
предплаты, мы не можемо не звернути уваги
нашихъ патріотичныхъ земляковъ на потребу
чимъ скорпи и икъ наибльшої помогти
грошевої наявѣть и това пренумераційною до-
рогою. Надѣмось, що выданье такъ много-
важного, бо первого „Руского Словаря“ по-
винно найти широкосердечну помогту яъ сто-
роны нашихъ братей-Украинцівъ, тымъ боль-
ше, що словарь буде печатаный фонетичною
правописею зацально принятую на Украинѣ и
въ значной части и въ Галичинѣ. Наспѣла
пора для нашихъ закордонскихъ братей дѣ-
ламъ показати передъ сеїтомъ, що дорожати
свою рѣдкою мовою, що въ серця-душѣ радѣ-
бачити широкій и скорый розвїй нашей род-
ної словесности, що готовий помочи выдань-
першого и такъ горячо вѣма ныжиданого
„Словаря“ рѣдкого языка. Булобы алишины
а по части и кривдячимъ, додавати бльшо-
слівъ въ хоты.

ДО ПИСИ.

Зъ Въдия

(М.) (Автономична крутанна передъ радою державною.) Читателямъ „Дѣла“ вже добрезвѣстна справа ославленои, „вѣчнои“ и беконечной турчаньской рады повѣтовои. Есть съ своего рода „съруба безъ конца“, а при тѣмъ и уникать въ житю автономичномъ. Зъ турчаньской дописи „Що дальше робити?“ знають читатель „Дѣла“, сколько то и до колько рожныхъ въ рожныхъ дверей напукалисъ члены нововыбранои рады не дождавшиесь въ тѣмъ елучаю оправдания евангельскихъ словъ: „толците а отверзется.“ Запукали нашій неутомимои и неустрашимои тонкачъ такожъ и до дверей рады державнои вносячи передъ еи трибуналъ петицію, щобы рада державна положила вжравъ конецъ старой повѣтовой радѣ, которая хочь правно (*de jure*) умерла еще р. 1877 однакожъ и доси еще якъ казочныи „опырь“ не уступаєя въ своего домовства и въ черги вже другу нововыбрану раду повѣтову отганивъ отъ своего домовства, не даючи еи приступитъ до своего господарства, нѣ до урядовання. Зъ тыхъ причинъ просили члены нововыбранои (р. 1879) турчаньской рады повѣтовои въ своей петиціи, щобы рада державна вже разъ устронила ту аномалію.

Дні 22 (10) мая с. р. здававъ въ ради
державной пос. Славинській справу о той пе-
тиції и мабуть надли политичного спорбднен-
сь турчансько-польскими шовинистами вносивъ
щобы надъ свою петицію перейти до дневног

кого. Онь повертаєсі тутъ на вовсімъ нове
доси у нась нѣкимъ не управляеме, а наївѣт
невиане поле статистично-економичныхъ сту-
дій нашего краю. Се той зворотъ, що вивѣти
Навроцкого на нашого першого статистика
економиста. „Познанье фактичного стану Га-
личини у всѣхъ найживотиїшихъ относи-
нахъ сего краю“, — пише самъ Навроцкій въ
своїй оцѣнцѣ изъ працю Рапацкого — „було
рѣчъ, котрову ажъ до найнонїїшихъ часівъ
займалася хиба только „леска Божа“; бо въ
нашихъ людей, администраторахъ, литераторахъ
ученыхъ — нѣкто. — Найкрасший теоретични
вогляди, найблагороднїї замѣри, найвысокія
шша політика, найклесничїї фразы на три-
бунѣ, на професорской катедрѣ и въ урядовихъ
рескриптахъ бевъ основного знания краю
о котрому рѣшався, вѣчного тутъ не вѣдуть
бевъ сего мало до чого вдається наївѣть и наї-
бльша абстрактна ерудиція, котрои (скажаш
мимоходомъ) вѣдь намъ, и Русинамъ и Полякамъ,
дай Боже, бо ви у нась вдаєсть Богъ

Ось якій здорові думки вродились у Навроцького при розглядѣ працї Рапацького „людності Галичини“. Быстрый умъ помѣтилъ головну причину путаницѣ и непроглядности нашихъ красныхъ отношень, якъ и причину нашей непорадности.

порядку. Въ отповѣдь пос. Славиньскому избрали гласить пос. сен. Ковальскій и упомянутои на заседаніи урядованіи въ рады письмомъ той самой рады мнози члены 7 лѣтъ въ изъ содержание петиціи, выказуючи наслѣдствіе сені противуакционной нормальности, видѣть, що чрезъ то таюко покрываджено конституційне право населенія цѣлого поїту. Большинство 100 громадъ искалои на ту криду передъ палатою рады державы и просить выполнити ихъ бѣть такихъ противуакционныхъ бензорядковъ, а рада державы малабы на то отвѣсти: „надъ ею петицію переходите до дипломатичнаго порядку!“ Тутъ иде рѣчъ о конституційномъ праве и не лише о то одно право, але и о то, що рада поїтова въ р. 1874 до нынѣ еще урядув бѣть контролѣ, що бѣть бѣльмохъ лѣтъ господаруя бѣть контролѣ горестія людей, до того не управненыхъ, бо теперь не выбраныхъ, людей, которыхъ мандатъ вже давно погасъ. Тожъ, думасъ бесѣдинъ, буде воеѣмъ справедливымъ, щобы правительство ванилось, основно тою петицію и зарадило, що сѣїдує, и для того вносить бесѣдинъ, щобы палата пословъ не принялъ внесенн пос. Славиньскаго, а переказала петицію правительству. Се внесеніе пос. Ковальскаго принялъ рада державы, значитъ, петицію переказано правительству. Чи чрезъ то однакожъ излагоджена спраша? Дуже сумніваюся. Звѣстна рѣчъ, що правительство має вже у себѣ такужъ саму петицію, бо турчанска рада сама бѣнеслась еъ такожъ петицію межи іншими такожъ виростъ до правительства. Но звѣстно, що турчанска конфедерація джектуть лиши загальню фактъ, що разриваютъ угорскаго и австрійскаго правительства буть тѣль дѣль зовобжъ згодної дужки. Оба кабинети австрійскій и угорскій, уважають еміграцію жити спольнижъ дѣложъ, значить, що коли держава має честі які видали на еміграцію жити, то тѣ видали будуть належати до спольного скарбу Переадланія и Заднѣпра. И спрашиваю на той конференціи порушено, щобы держава наслучай потребы удѣлить потрѣбныхъ фондъ на вытранспортоанье въ границъ Австро-Угорщины емігруючихъ жити. Правдоподобно того приде, що держава буде таки жукди честі тую жертву. — Одинъ въ угорскихъ конфідентій, именно комітатъ шатмарскій вине сейму петицію, щобы правительство угорске побѣгло наслышки жити россійскихъ до краю угорскихъ. Внесеніе ток отступлено до розгляду комісії. Комісія ухвалила, що въ насадъ жити не можна зборонити хоронитися на території угорской. Той рефератъ закинъ має скріти півнію палату бути разбираний впередъ въ півній найважливішої партії консервативної. Подчас дебаты пос. Добранскій заявивъ надѣю, що когдайды гуманітарій не позволяють захищати жити россійскими хоронитися на території угорской, то правительство повинно постаратися бодай о ток, щобы анъ одинъ чужій жити не винесъ въ краю. Министеръ Тисса заявивъ, нема чого боятися, щобы жити цѣлыми масами наслышали до краю угорскихъ (розуміється, вълучше въ Галичину та Буковину), въ дальще Тисса вложивъ плянъ угорскаго правительства, що оно думасъ погодити гуманітарійстъ съ безчесністю краю. Тисса очевидно мусить сказато, що рѣшено на конференції министрій Вѣдні, т. е. що на случай потребы спольний скарбъ удѣлить фондъ на вибозъ жити-емігратонъ въ границъ Австро-Угорщины до Америки.

тельства, але доси нема пожаданого успѣха. Соб. Ковальскій поставивъ внесенье перека-
вати петицію правительству², але бечь додатку
«до уваглення», такъ, що приняття его внес-
ення еще не обов'язує правительства, прихили-
тись до проосьби петиції. Соб. Ковальскій мус-
тить мати певні причини, для того забираючи
два разы голосъ въ той спрвѣ, не подижесть
сеси такъ яскравои исторіи злощаснои и доси
непоконченой путаницѣ при выборѣ выдѣлу
рады повѣтовои, яка була свого часу всесто-
ронно въяснена такъ въ меморіалахъ, икъ и
въ дописяхъ «Дѣла». Широка рада державна
не дізналась сеси сумнои а такъ оригинальнои
исторіи о той „крутанинѣ безъ конця“. Внес-
енье, принятте въ радѣ державной, оставлене
и на дальше цѣлу справу волѣ министерства,
а будучиство покаже, чи дойдеся вже разъ до
конця сеси автономичнои крутанини. Посля
мої гадки, не було въ зашкодило, розкрыти
повный образъ цѣлои исторіи турчанськои.

Доповненіе до дописи зъ Галича о розкопаню руини церкви св. Спаса.

На запытанье многихъ Вп. Земляковъ, о
сколько речена руина а радше сказании еи
фундаменты встали откопаны, подаемо до вѣ-
домости:

Та церковь була четыриугольна — регу-
лярный квадратъ, еть высточими на вхѣдъ

(Именование Калля спѣльнимъ министромъ
скарбу) попитала икъ австрійска такъ и угорска
іраса симпатично, вѣй признаютъ, що вибѣръ
бути еще найщасливѣйшій середъ теперійшихъ
отношень. Угры задоволеній, що на мѣсце Угра
именовано зновъ Угра министромъ, а Нѣмцѣ съмъ
разомъ не проявили противъ такого неохоты,
икъ се бувало впередъ, при іменованію Славіого;
вирочъмъ новоіменованый министеръ бувши еще
посломъ въ угорскомъ соймѣ все показувався
ярымъ сторонникомъ консервативнои партіи, те-
перьшнои партії Тиссы. Зъ той самой причины
и заграниця признала симпатично іменованіе Ка-
ля спѣльнимъ министромъ скарбу и адміністра-
торомъ Босніи и Герцеговини; звѣтно, окупа-
ція Австрію тыхъ краївъ на довго еще позо-
стане одною зъ дражливыхъ точокъ пытания
входного. Заграниця отже надѣєся, що Каллай,
яко консерватистъ, не скоче змѣнити дотеперьш-
наго отношенія окупованихъ краївъ до австро-
угорской монархіи, а буде шанувати постанову
берлинського трактату. Въ россійскихъ лашъ га-
зетахъ дочигтуємо недовѣрія до политики Ка-
ляя, именно россійскій газеты обявляють, щобы
Каллай не стремѣвъ до оконченого приолученія
Босніи и Герцеговини до Австро-Угорщини. Ка-
ллай выпрацювать съмъ планъ реформы отношеній
въ окупованихъ краяхъ. Посля офиціозного
Fremdenblatt-у, буде Каллай старатись упросити
адміністрацію внутрь краю. Цѣлковитый роздѣль-
межъ адміністрацію, а судомъ має бути взяте
подъ розвагу пытанье индемнізації. Генералъ
Даленъ зостане и на дальще воєннимъ и цивиль-
нимъ начальникомъ краю, але сму до помочи въ
справахъ адміністраційныхъ буде доданий уряд-
никъ цивильний. Всѣ тѣ реформы мають бути
переведений еще сего року.

ЗАГРАНИЦЯ

Россія. Пóслі найновѣйшихъ юстей, якій
ржує кіевска „Заря“ зъ Петербурга, генераль-
губернаторство варшавське має бути знесене.
генералъ гр. Тодлебель іменований лише
андантомъ войскъ варшавскаго округа, а го-
но надзвірателемъ фортификаційныхъ будовъ
царствъ польскомъ. Дотеперѣшній генераль-
губернаторъ Варшавы, гр. Альбадышкій має
и іменований посломъ въ Париж. — По-
дніми часами було колька змѣнь губернато-
рь. Мѣжъ іншими ген. Черняевъ іменован-
й генералъ-губернаторомъ Туркестану, а ген.

Колпаковскій степнымъ ген.-губернаторомъ.
Вѣсть о отложенію коронаціи царя на сль-
дующій рокъ не спрвджуєсь. Коронація має таки
отбутись 7 вересня. Въ Россіи надѣются, що
царь выдастъ манифестъ коронаційный заповѣда-
ючій скликанье „земскаго собору”, о котрый тѣ-
перь борба йде въ россійской печати; згадаємъ
тутъ, що Катковъ противный скликаню собора,
а Аксаковъ стоитъ за соборомъ. Щобы царь па-
давъ конституцію, того нѣкто не сподѣваєсь.

До немецкихъ газетъ доносятъ зъ Вильна, что въ окрестности выбухнули зновъ погромы жидовъ; 25 корчомъ забурено. Рухъ аграрный мѣжъ народомъ взмагаєся.

„Новости“ доносятъ, что число жидовъ лѣкарѣвъ въ арміи ограничено лишь на 5% всего лѣкарского персонала.

„Петербургскій Вѣдомости“ доносятъ, что
гр. Игнатьевъ намѣряе зменшити число жи-
довскихъ синагогъ, бо въ нихъ крываютъ
враги державы.

Италія. Похоронъ Гарибальдого отбулся дні 9 с. м. при величезномъ здвизѣ народъ и участіи сотокъ товариществъ.

Египтъ. Порты, къи се въсъвѣдѣли въ Египтѣ, хотѣли проконтролировать египетскій, щобъ оказатьъ поддержку конференцію для выработки пра-
въ Египта, а высыпалъ на чистую руку своихъ представителей для опровергнанія ладу въ Египтѣ и та-
кимъ образомъ измѣнилъ свое право изъвергнаніе на Египтѣ. Порты сказали, что сей же кругъ не подо-
йдетъ для новой войны въъ Франціи, а въ Англію, въъ другово же не державы. Но въ
часть, коли Англія и Франція може на чисту-
руку заставитьъ чистую страну. Но въ
дѣятись дѣлъ, доки въ Берлинѣ разнодуміе по-
дѣлъ на ходъ дѣлъ въъ царской народѣ въ Никонъ. Теперь дѣла землемѣрія. Тамъ въ
чина въъ него въ Австроіи противникъ тому, че
Египтъ не имѣлъ небудь портъ достоинъ, то
выключительный въъ Египтѣ Франція и Англія, и то
въ суть противъ выключительному въъ Египтѣ Румы-
скому изъ побоюетъ балканскому; въъ въ
противъ интересамъ Никоненіи въ Австроіи.
При такомъ стечѣи дѣлъ, при антигражданской агрес-
жертвою египетской политики имена одно изъ
живы, а Туреччина черезъ разобщенію жела-
щихъ и непримѣненію може не лишь утверждти сей су-
веренный въ Египтѣ, але и зритъ
тунатасъ лио держава въ очахъ Египтѣ. И
такомъ случѧло въ одной стороны на дѣла че-
го усунулось бы небезопасность новой кругъ въ
Египтѣ, а въ другомъ стороны и на чистую
балканскую будабы большія гвардии та-
чи комиссаръ Порты вѣждаютъ спешнаго
задачу въ Египтѣ, се головное изъѣзде, и въ
исѣ дуже цѣкавъ. Однъ тъ комиссаръ вѣ-
житъ Дервиши-паша маѣть иже разъ подобную къи
вызвѣши въ иси добре: именно при наложени-
альбанскои лиги, потра не дѣла не слухалъ про-
тана, але не измѣнилъ и изъ воля Египтѣ. Дерви-
шъ паша зломанъ силу албанской лиги: саки
начальниковъ си подкушинъ интрѣтическіе урады
другихъ забинъ до своего наместу и учини-
стороннекои лиги умѣнь таѣ стерроризу-
ющо остаточно перенѣхъ нацификацію. Сесть иже
шо мимо протесту Порты таки прѣде до въ
ренціи европейской въ сирии египетѣ. Пор-
ти зѣстно, какъ, що конференція не погромъ
для того, що она высыпалъ свою комиссию до Египтѣ,
котра въ загадъ мас таку саму задачу, иже въ
лабы въ конференція; однакожъ Годитъ въ кон-
ференцію въ случью, колиъ комиссия не иже
успѣшио заинтересовати дѣла. Англія и Франція и
накожъ упираются при жаднію, щобъ конфера-
нція збраласъ иже наискорѣе, не чеключе резуль-
татовъ комиссіи. Россія, якъ видно въ *этапе Journal de St. Petersburg* такожъ стоять въ
конференцію. Згадана часопись пише: „Колебъ въ
вѣтъ удалось повномочнинъ турецкихъ пра-
сти до послужу египетскихъ бунтовнибъ, то же
еще треба буде обдумати средства запобѣдить
и будуще подобнымъ выпаденіи въ близи пра-
дѣлти международне стяновище Египтѣ —
а се муситъ бути подише рѣши
державъ европейскихъ.“ Того самого рѣ-
зультатъ Никоненіи и Австроіи.

НОВИНКИ.

— Розправа судова въ процесѣ графа двая Складъ-
тиевъ о. Стефана Качалы и Володимира Бертьєвъ
редактора „Дѣла“, о провину въ §§. 487, 488,
491 зак. кирилого, отбудеся дnia 28 лют. чаржъ
о. р. о 9 годинъ рано передъ судокъ дру-
ся жиныхъ. Складъ трибуналу судейскаго сп-
дуючій: президентъ — сое. Масенкій; вѣ-
ты — сое. Билоскурскій и секретарь и. Крам-
айзенъ.

— Процесъ Ольги Грабарь и товарищъ имъ початись вже позавтра, въ понедѣлокъ 19-го червня. Розправа имовѣрно буде явна. Вступъ въ судовой салѣ дозволеный лишь за билетами, въ три роздаванія симъ разомъ самъ президентъ свого суду карного, и Лидль. Розправа назначена на 30 днѣвъ. Два 28 червня розправа буде прервана на два днѣ. Побчасъ ток перерви будеся розправа въ процесѣ гр. доля Сылѣ о. Качали и редактора „Дѣла“.

— Илья Грабарь захорувала тає місце
що мусіли єї умістити із зарибкою панно-
го ін. Марії Магдалини. Коли б до цього
не Ольга Грабарь на століко не поздоровіла, ви-
могла бути присутньою при розирванні, то може-
такъ статись, що розирвання буде відложене.

— Точне і вірне справозданье зъ розораны Ільи
Грабарь и товаришъ будемъ подавати въ „Дѣло“
почиши отъ слѣдуючого числа. Щоби спра-
данье було якъ найповнѣйше, здержано въ
часъ процесу съ умѣщуваньемъ статей въ дѣлѣ
съ виняткомъ найбѣльше наглачихъ; проѣдѣ
будемъ подавати окремий додатокъ до „Дѣла“ або
„Дѣло“ будемъ печатати дробнимъ шрифтомъ.

шо „1) Мирославъ Добриньскій, отъ роду
льгтный, сынъ Адольфа Добриньского, россійскаго
ридника при министерствѣ для внутрѣшнаго
Петербурга; 2) Лука Цыбыкъ, сущініе изъ
возданный въ Варшавѣ; 3) Антоній Буди-
вичъ, профессоръ въ Варшавѣ; 4) Иванъ
коловъ, доцентъ университету въ Петербургѣ;
5) Володимиръ Терлецкій, дръ гомо-
и медицины, проживающей теперь въ Житомирѣ;
6) Софія Леонтієва-Левицка, вдовъ
россійскому генералу, замешанная въ Варшавѣ
звѣстна яко писателька подъ псевдонімомъ „Ми-
датка“; 7) Иванъ Пальмовъ, доцентъ
университету въ Петербургѣ — обжалованъ въ
чинство зрады стану, мають бути, имена
вляются въ границахъ Австро-Угорщины, ученіе
и отданіе судови“.

ство для того краю не мало показать заслуги. Споминаю о томъ, подаютъ доказъ англійской и французской прессѣи биографію великаго того поэта, при чьемъ напрашиваются доказъ всевѣдѣющихъ до теперъ про него вѣсти. Одну тѣ наихъ подаю съ нашимъ читателемъ. Показуя одно разу судью по Ренѣ, мало быть оригинальной речи поэту отъ итальянскаго поэта Полидори (Polidor), который не могъ знести высоты Байрона, показуя, что все это годится зробити, что и бѣхъ (Байронъ). Той отвѣтѣ на тѣ перехвалки: Ты мене измущуешь сказать, что суть три рѣчи, которыхъ ты нѣкогда не годишь зробити, а я ихъ уже зробивъ, та и ще зробю, т. е., не перепынешь вѣзти Рену, не згасишь свѣтина музею на 20 крохѣй и не напишешь поэмата, котрого бы 14.000 прѣмѣнились спородилися одного дня!.

Ф. О. Базель Жегестовскій, священникъ юніатъ изъ Галичъ, лек. баліоградскаго, ин. перемышльскаго, упокоялся 24 лят. маи изъ 80 роцѣ житія въ 50-гомъ священствѣ. Вѣчна ему память!

Переписка Редакціи и Администраціи.

ВИ. Дописователю за пѣсъ Городенки. У насъ буда же подобна дописъ про торжество 3 маи въ Серавинцахъ. Веч. Т. С. изъ Шолом. Для 17 маи достала мы бѣхъ Вась 4 зр. съ тыхъ 2 зр. на Дѣло бѣхъ Вась дальше бѣхъ п. П. Оциара для Просвѣты 1 зр. а для тов. Качк. 1 зр. побѣса сего мы и передали грощ. Веч. К. Л. изъ С. Не можемъ бѣхъ понереднюю заплаты або бодай замолвленія, бо ключасъ такъ, що онѣсли не хоче адресатъ платити, званившись тымъ, що не замолвлять, а мы поносили страты. **ВИ. Дописователю „Руска Гільдія“.** Пресимо познати памѧть найскорѣше свою адресу, бо мусимо еще въ гдечамъ порозумѣтись що до надбданіон статій. Ч. П. Верб. въ Вѣдніи. Въ той сарѣвѣ не можемъ бѣхъ посерединіон, бо мусимо о много важнѣй дѣла. Удаїтесь до якои антикваріи, або поинформуйтесь въ выдаѣтъ тов. „Просвѣта“. Веч. о. Р. изъ П. Зъ пынѣшион зѣстіи о словарѣ довѣдась, що се есть справѣ первій, серозно опрацѣваний словаръ. Проф. Жел. выкористанъ вѣхъ русскихъ авторовъ и цѣлу доси печатно выданъ ѿсту словеснѣбъ народону, а кромъ того користавъ такожъ тѣхъ печатныхъ, яко и рукоиснѣхъ зборникѣвъ слобіи ему надсыланыхъ. Коли у Вась есть які матеріали до словаря, то перешлѣтъ ихъ проф. Жел. въ Стан. Субокрибція не можемъ бѣхъ призволеніи Намъ отвергти, але можемо прійтись евентуально датки на выданье словаря. Веч. Г. Л. изъ Е. Згаданого письма зъ 29 маи мы не одержали, тоже не знаємо про які се фактъ йде рѣчъ. Пресимо надблати. Вл. О. Р. Л. Ваши цѣнии дописъ буде умѣщена, але познакъ они не есть наглача и мы хотѣли бы додати до неи еще и празничн уваги, щоби предмотъ всесторонно пояснити, то мусимо ѿ уваженіе отложити на познейше, бо теперъ надходять спроваданія въ судовихъ розправъ. Вл. К. изъ К. Розбрѣръ книжки „Оповѣданія про комахъ“ подамо въ „Дѣла“ якои найскорѣше. Впр. о. К. Представлена и протестъ въ справѣ оо. Василіянъ найлучше высылати просто до Раму, а не до консисторіи, щоби наші противники не говорили, яко се вже пишуть польскіи газеты, що агитаций иде въ горы черезъ пресію. Що тутъ не маѣтъ

никъ пресію въ горы, се вѣдомо загальнно. Але дѣлаймо самъ неко чистъ, бо прѣдѣла бѣхъ жалувати недбалостю. Чимъ бѣльше потѣхъ дерево, тѣмъ бѣльше скакутъ козы, въ же темперѣа Даро, хоча въ формѣ ложинъ вѣсты, вѣдомо гайдуки замисленія групъ, кат. каріаки русскимъ императоромъ!! Ось Вамъ доказъ, куди то вже разъ бѣ скакати наші галицкіи козы, скоро бѣ ходи хильгти въ кончати.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

Вышновъ аже тѣ друку першій томъ Шекспировыхъ творій въ перекладѣ и Панталеймона Куліша. Повинъ заголовокъ „Шекспировій творы изъ нової британської нової української перекладавъ Н. А. Кулішъ. Тоже першій: „Отелло“, „Троянъ та Кressонда“ и „Комедія по мъзыкѣ“. Зъ другарій топнрнтою именіи Шевченка, 1882. Той першій томъ обнігавъ 418 сторій тексту, друга дуже чистъ и гарній, папіръ пышний, грубо-великовий. Въ текстѣ ѿ словахъ акцентованій. Ціна першого тому 3 зр. Всѣхъ томівъ має бути дев'ять, въ кождомъ три Шекспирови творы.

Съ симъ числомъ розсылається **ВИ. предплатникамъ „Библіот. наизн. по вѣтсїй“** 3 и 4 аркушъ поївѣткіи Диккенса „Новорічній Дзвонъ“.

(Надсланіе.)

До М. Спожарскаго у Львовѣ.

Книжку получивъ я и дикую за точне надсланіе. Й вновий задоволений въ прекрасної работе и та естетична праца заслугує, щоби Ваша слава ѿ неї найширшихъ кругахъ буда знана.

Съ поважаньемъ Е. Давидовичъ,
ук. б. изъ Блажовѣ.

Курсъ львівський тѣ дні 7. л. червня 1882.

	платить	жадавши	авторъ	захотію	р. кр.	р. кр.	безъ курсу
1. Акція за штуку.	316	75	320				
Железн. Кар. Лідса. по 280 р.	171	—	174	50			
— львів.-черн.-ло. по 300 р.	319	—	324	50			
Банку гнн. галиц. по 200 р.							
2. Листы засл. за 100 р.	99	85	100	85			
Общ. кредит. галиц. по 5% аз.	92	—	94	—			
— " по 4% аз.	99	85	100	85			
Банку гнн. галиц. 6% аз.	102	—	103	—			
Листы засл. гал. руст. банку по 6%.	101	50	103	—			
3. Листы довіжн за 100 р.	96	—	98	—			
Общ. роль. кредит. для Гал. и Буков. 6% земсн. по 15 лікт.	100	—	101	—			
4. Облиги за 100 р.	100	—	101	—			
Індемізації галиц. 5% м. к.	100	—	101	50			
Облажи комуналн Гал. банку рустик. 6%.	101	—	102	50			
Пожежн. кр. зг. р. 1873 по 6%.	18	75	20	50			
5. Лосы мѣста Кракова	29	50	24	50			
Станиславова							
6. Монеты.	5	56	5	66			
Дукатъ голландерскій	5	57	5	68			
нѣскорѣй	9	47	9	57			
Наполеонідоръ	9	77	9	87			
Познанійскій	1	52	1	62			
Рубель російскій срѣбній	1	18 ^{1/4}	1	21 ^{1/4}			
100 марокъ імміненскіхъ	58	25	59	—			
Серебро	—	—	—	—			

Теофіль Коштынський

артистъ мальтиръ,

образованій за границею, звѣстній въ краївъ, въистава штуки красныхъ, въиставе портреты, якои такожъ релігійн образы рѣжній величини.

Поручаючись лакавымъ взглідамъ, просить о занотованіе въ дресу: Теофіль Коштынський до Львовъ, ул. Краївська, ч. 20.

(7—10)

Учителька

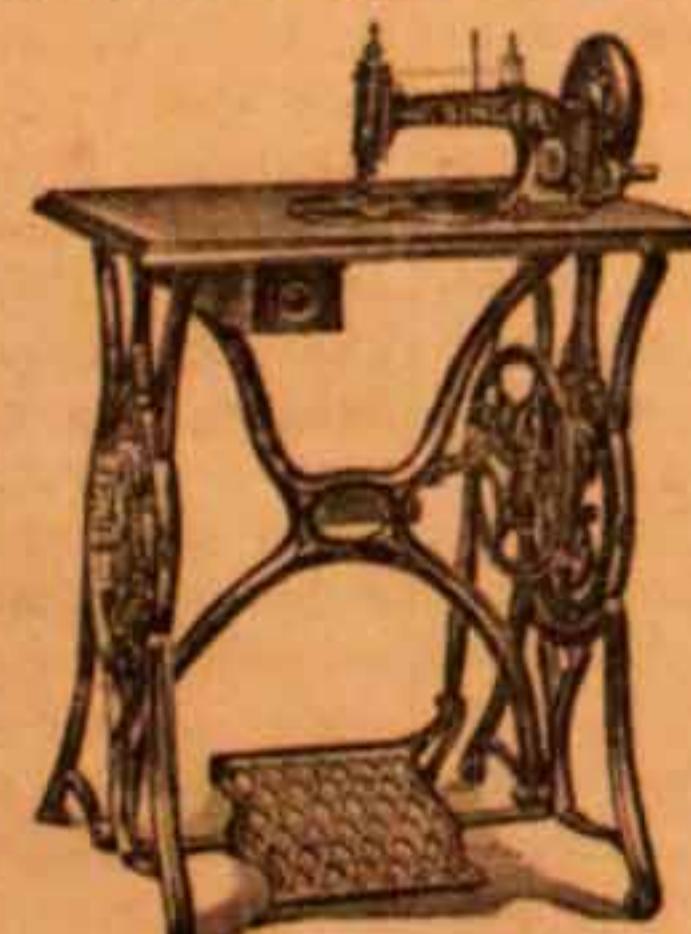
отъ колькальтнко практикою, знаючи языки французскій, польскій и посѣдаючи основне знанье музики глядити умѣщена на селѣ.

Близша вѣдомость въ адми-

нистрації „Дѣла“. (3—?)

для

дому

есть машина до шитя въ кождомъ случаю пайшильної и найпожиточнійної помѣбницю, если есть просто въ застосованію, тревало и для кождога ро-дамскаго строѣтъ, выробу плащівъ, горсетовъ и парадолівъ. Найлучше промовле въ нихъ користь той фактъ, що мин. року спорядно ихъ бѣлье якои пѣвъ мільона штукъ. Оригінальни машины Сингера продаються за поиновою порокуо при малдѣ задатку безъ подвѣшнія цѣни на таїжній сплати по 1 зр. и удѣллѧється основною науки. Щоби запобѣгти помылкамъ съ машинами, продаваными пѣдь назвою Сингера, то треба уважати, що оригиналн машины суть заошмотреній поиновою фирмю „The Singer Manufacturing Co.“ на луку машины, а надто мають фирмову марку на горїшнїй часті стѣнки. Для кравцівъ, шенцѣвъ, сѣдлярівъ, капелюшниковъ, интролягаторовъ, фабрикантовъ мѣхонь и т. д. суть спеціальній машины до шитя Singer-a Co.

The Singer Manufacturing Company New-York.
Во Львовѣ, Пляцъ Галицкій ч. 3.

(5—?)

НЕРЕІЛІТНИЧЕ ЗАВЕДЕЊЕ

МИХАИЛА СПОЖАРСКОГО

во Львовѣ, въ домѣ Ставропігійскаго Института, котре вже 19-тїй рокъ существуетъ и придало себѣ чорезъ той часъ розніють, но толькъ изъ Галичинѣ, але и по євр. границамъ, котрого выробы на рускѣ виступають належно уваги и почвалы бѣхъ Величества цвяри наимо-

принимає до переплату:

напрестольній евангелія, вочевидь отъ каліграфійскога але въ високотехнічніхъ служебникахъ и всіхъ іншій церковній книги для високотехнічніхъ високотехнічніхъ молитвословівъ для священиківъ; молитвословівъ для женщинъ, якои хороши оправахъ, не узуміють вѣроятності високотехнічніхъ молитвословівъ въ спорядку але въ хорошихъ переплатахъ, якои величиною книги пропамятній вѣльмій, врем. для високотехнічніхъ або високотехнічніхъ переплатахъ къ т. к.; книги метрическій, протоколы къ т. к.; книги купецкій, для домовихъ записокъ къ т. к.; прехорошній теки на адреси, діньжомъ къ т. к.

Такожъ принимає до переплату книжки шкільній, цѣлій бібліотеки публичній врвній, дальше брошурами книжокъ великою величиною и числа, всіхъ книжокъ канцелярій и въ загалѣ все, що входить въ кругъ переплатничихъ роботъ. Старі жетони уваженія Евангелій обзовлюються, позодууются бѣхъ надзоромъ. Всій замовленія принаходить устно або листовно. Робота супертина, тревало, въ солидні.

ЦѢНИ ЗОВСЬМЪ НИЗЬКИ

навѣтъ для бѣдныхъ осбѣвъ або корпорацій приступай.

Сими дніми замовленіо заведено въ Линець, Парижъ и Гамбургъ рѣжнородній вад. новійшій уваженія для Евангелій и молитвословівъ. (1—?)

Цѣлій високотехнічній

Корол. уваженія

Екстрактъ Орхідовъ

до фарбовання сивого замовленія

найкращихъ пераутору

А. Мачускій

во Відні, Kartnerstrasse, 26

Ц. к. високотехнічній уваженія

справою до фарбовання волосъ, въ даючи сивому волосу тривалу бору

чорну, бруматну або камінну

възвореніе лиши въ публичніхъ

орхідовъ, т. е. въ лукніяхъ

орхідовъ, не есть при тѣхъ